

Arrest

nr. 134 118 van 27 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 april 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 juni 2014 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 september 2014.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 25 april 2014 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissing, die verzoeker op diezelfde dag ter kennis werd gebracht, betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt de onontvankelijkheid van huidig beroep vast bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. Uit bijkomende stukken overgemaakt door verweerder blijkt dat verzoeker op 3 oktober 2014 in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie dat geldig is tot 3 maart 2015, dit op basis van een aanvraag gezinshereniging met een EU-onderdaan. Ter terechtzitting werd verzoeker gevraagd welk belang hij nog meent te hebben bij huidig beroep, gelet op het feit dat hij thans over een attest van immatriculatie beschikt. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 november 2014 staat – wat betreft het belang – het volgende vermeld: *“De verzoekende partij stelt dat deze gewijzigde feitelijke situatie minstens moet leiden tot de conclusie dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten op impliciete wijze werd ingetrokken zodat het aangewezen is om dit uit het rechtsverkeer te verwijderen en meent nog een belang te kunnen doen gelden bij het nastreven van de vernietiging ervan, onder meer omdat het bestaan van een herhaald bevel kan leiden tot het opleggen van een inreisverbod. De voorzitter wijst erop dat, indien de hangende verblijfsaanvraag van de verzoekende partij zou leiden tot een negatief resultaat, de verwerende partij zal moeten overgaan tot de afgifte van een nieuw bevel en niet tot de tenuitvoerlegging van het thans bestreden bevel. De verwerende partij stelt dat er geen belang voorhanden is en verwijst voor het overige naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord.”*

2.4. Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat hij nog een belang heeft bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker beschikt immers over een tijdelijk verblijfsrecht vermits hij na het bestreden bevel een gezinsherenigingsprocedure heeft opgestart die momenteel lopende is. Indien de ingediende vestigingsaanvraag wordt ingewilligd, wordt verzoekers verblijfsrecht erkend en indien de vestigingsaanvraag wordt afgewezen zal hem op grond van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een weigering van verblijf met desgevallend een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) worden afgegeven waartegen hij zijn rechten kan doen gelden. Vermits de bestreden beslissing ingevolge de ingediende vestigingsaanvraag en het hieruit voortvloeiend tijdelijk verblijfsrecht minstens impliciet als ingetrokken moet worden beschouwd, is verzoekers verwijzing naar een mogelijk inreisverbod omwille van de niet-uitvoering van het bestreden bevel op grond van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet te dezen niet dienstig (cf. RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c)). De Raad wenst hierbij te benadrukken dat de niet-uitvoering van een bevel om het grondgebied te verlaten omwille van een later verkregen tijdelijk verblijfsrecht in het kader van een gezinsherenigingsprocedure geen grondslag kan zijn voor het uitvaardigen van een herhaald bevel of het opleggen van een daaraan gekoppeld inreisverbod.

Gelet op bovenstaande, maakt verzoeker niet aannemelijk alsnog over het wettelijk vereiste belang te beschikken. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk. Om die reden dient geen uitspraak meer te worden gedaan over de in de nota met opmerkingen om een andere reden opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder in zijn nota.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA